

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 16.Gf.40.264/2024/9.

A felperes:

felperes1

(Cím1.)

A felperes képviselője:

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dobrossy István ügyvéd)
(felperesi jogi képviselő címe)

Az alperes:

alperes1

(cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Illés Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Illés Ádám ügyvéd)
(cím10)

A per tárgya: vételár megfizetése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 13.G.40.328/2023/23.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 381.000 (háromszáznyolcvanegyezer) forint másodfokú perköltséget, és az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 (hatvan) napon belül 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 34.021.612 forint, továbbá 18.472.654 forint után 2018. november 16-tól, 15.558.955 forint után 2018. december 25-től a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását. Keresetének jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:579. § (1) bekezdését, 6:580. §-át, 6:215. § (1) bekezdését és a 6:155. § (1) bekezdését jelölte meg.

[2] Előadta, hogy a felek között 2017. október 1-től 2018. október 1-ig terjedő időszakban adásvételi szerződés alapján gázszolgáltatás történt a részéről, ezért az alperes köteles annak a vételárát megfizetni. A 2018. szeptember havi gázfogyasztása 18.472.657 forint volt, amelyet a 2018. október 15-ei esedékességű számlák alapján érvényesít. A 2018. októberi gázfogyasztás értéke 15.558.955 forint. Utóbbi összeg tekintetében a jogalap nélküli gazdagodás szabályaira hivatkozott, mivel nem jött létre a felek között gázszolgáltatásra vonatkozó írásbeli szerződés figyelemmel a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) 28/A. § (1) bekezdésére és 36. § (1) bekezdésére. Vitatta az alperes elévülési kifogását, mivel a Get. 28/A. § (6) bekezdését 2023. szeptember 1-től hatályon kívül helyezték, ezért a kereset benyújtásakor az már nem volt hatályban, ennél fogva a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése szerinti általános ötéves elévülési idő irányadó a követelésre. Hivatkozott arra is, hogy az előzményi eljárás az elévülés nyugvását eredményezte.

[3] Az alperes módosított ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Nem vitatta, hogy 2017. október 1. és 2018. október 1. közötti időszakban gázszolgáltatási szerződés állt fenn a felek között. Álláspontja szerint a 2018. október 1-től 2019. október 1-ig terjedő időszak vonatkozásában is létrejött a gázszolgáltatási szerződés, mivel a felek a Get. 28/A. § (2) bekezdése, illetve 36. § (1) bekezdés a), d)-h), k, n) és p) pontja szerinti összes lényeges tartalmi elemekben megállapodtak, ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a Get. konkrét előírást nem tartalmaz a földgázértékesítési szerződés írásba foglalására vonatkozóan. Rámutatott arra is, hogy a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése értelmében az alakiság megsértése miatt semmis szerződés a teljesítés elfogadásával érvényessé vált. Nem vitatta, hogy a felperes gázt szolgáltatott a részére,

azonban vitatta a követelés összecszerűségét és ezzel összefüggésben azt, hogy a számlákban hivatkozott gázmennyiség értékesítése ténylegesen megtörtént.

[4] A Get. 28/A. § (6) bekezdése alapján elévülési kifogást terjesztett elő, és kifejtette, hogy a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése értelmében az elévülés kezdő időpontja 2018. november 16., illetve 2018. december 25., ezért a felperesnek legkésőbb 2020. november 16., továbbá 2020. december 25-ig érvényesítenie kellett volna az igényét. Kifejtette, hogy a Budapest XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt indult peres eljárás nem zárult érdemi elbírálással, ezért nem állapítható meg az elévülés megszakadása. Amennyiben az igényérvényesítési kísérlet alkalmas volt arra, hogy az elévülés nyugvásával járjon, úgy a Ptk. 6:24. § (1) bekezdése értelmében az elévülés legfeljebb 2020. december 10-ig nyugodhatott, amelytől számított egyéves határidőn belül, azaz 2024. december 10-ig érvényesítenie kellett volna a felperesnek a követelését, erre azonban nem került sor.

[5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 762.000 forint perköltséget, továbbá az államnak 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetéket.

[6] Határozatának tényállásában megállapította, hogy a felperes, mint szolgáltató és az alperes – korábbi nevén alperes régi neve – mint felhasználó között földgáz-értékesítési szerződés jött létre 2017. október 1-től 2018. október 1-ig terjedő időszakra.

[7] A 2018. szeptember hónapban elfogyasztott gáz tekintetében a felperes 2 darab számlát állított ki az alperes részére: 2018. október 16-án 201800002727 számon 2018. november 15-i fizetési határidővel 8.354.418 forintról, továbbá 2018. október 16-án 201800002728 számon 2018. november 15-i fizetési határidővel 10.108.239 forintról.

[8] A felperes 2018. augusztus 16-i dátummal földgáz-értékesítési szerződéstervezetet küldött az alperesnek a 2018. október 1-től 2019. október 1-ig terjedő időszak vonatkozásában. A szerződéstervezet 9. pontja szerint a gázdíj 6859 HUF/MWh, az 5. pont a teljesítés helyét rögzíti. A felperes részéről a szerződéstervezetet felperesi vezérigazgató nevek vezérigazgató aláírta. Az alperes a szerződéstervezetet nem írta alá. Ennek ellenére a felperes 2018. október 1-től továbbra is gázt szolgáltatott az alperes részére.

[9] A felperes 2018. október 19-én értesítette az alperest arról, hogy a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal a földgáz-kereskedelmi engedélyét 2018. október 25. 6:00 órától 90 napra, azaz 2019. január 23. 6:00 óráig terjedő határozott időtartamra felfüggesztette. A határozat szerint a felfüggesztett engedélyű földgázkereskedő és a vele szerződött felhasználók között a fennálló földgáz-kereskedelmi szerződés a felek elszámolási kötelezettsége mellett megszűnik.

[10] A felperes a 2018. október 1-től október 25-ig szolgáltatott gázzal számlákat állított ki 2018. november 22-én 2018. december 24-i teljesítési határidővel 201800002961 számon 5.131.774 forintról, 201800002962 számon 6.103.506 forintról, 201800002963 számon 4.309.059 forintról, valamint 201800002964 számon 14.616 forintról. A számlák ellenértékét az alperes nem fizette meg, a számlákkal szemben kifogással nem élt.

[11] A felperes 2019. május 10-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő közjegyző neve közjegyző előtt 11021/Ü/30580/2019. számon indult eljárásban. Az ezt követően kibocsátott bírósági felhívó végzésnek a felperes nem tett teljeskörűen eleget, ezért az eljárást megszüntették. A felperes ismételt benyújtotta a keresetet tartalmazó iratot, azonban a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2020. szeptember 1-én kelt 3.G.XXI.21.310/2020/2. végzésével – amelyet a Fővárosi Törvényszék 2020. november 10-én kelt 4.Gpkf.75.514/2020/3. számú végzésével helybenhagyott – az eljárást jogerősen megszüntette.

[12] A felperes 2019. március 5-én felszólította az alperest 34.021.612 forint megfizetésére.

[13] A felperes felszámolását a Budapest Környéki Törvényszék 2020. december 7-i kezdő időponttal rendelte el.

[14] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában annak megállapítása mellett, hogy 2017. október 1-től 2018. október 1-ig terjedő időszakban a felek között földgáz értékesítési szerződés állt fenn, rögzítette, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján azt kellett vizsgálnia, hogy 2018. október 1-től kezdődően létrejött-e a felek között gázszolgáltatási szerződés. Ennek körében utalt a Get. 2018. október 1-jén hatályos 28/A. § (1) és (2) bekezdésére, 36. § (1) bekezdésére és megállapította, hogy a jogszabály ugyan meghatározza a gázszolgáltatási szerződés tartalmát, ugyanakkor kifejezett írásbeliséget nem ír elő a szerződés érvényességi feltételeként, különösen nem közokirati vagy teljes bizonyító erejű okirati formát. Utalt arra is, hogy a gázszolgáltatási szerződés a Ptk. 6:215. § (1) bekezdése értelmében az adásvételi szerződés speciális fajtájának tekinthető, amire vonatkozóan szintén nem ír elő kötelező írásbeliséget a Ptk..

[15] A Ptk. 6:6. § (1) bekezdése, 6:63. § (1) bekezdése, (5) bekezdése, 6:70. § (1) bekezdése, és 6:94. § (1) bekezdése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a felek között a korábban fennállt gázszolgáltatási szerződésre, majd ezt követően a felperes által aláírt és megküldött szerződéstervezetre tekintettel a felek között ráutaló magatartással, az előző évi szerződéses feltételekkel egyező tartalommal létre jött a gázszolgáltatási szerződés 2018. október 1-től kezdődően. Az alperes nem kifogásolta ugyanis, hogy a felperes továbbra is nyújtja a szolgáltatást, és az ezzel összefüggésben kiállított számlákat sem. A Ptk. 6:94. § (1)

bekezdése alapján megállapította, hogy a teljesítés elfogadásával a szerződés a teljesített rész erejéig érvényessé vált. Mindezek alapján a felperes jogosult volt követelni az alperestől a szolgáltatott gáz ellenértékét.

[16] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 50. § (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy a szerződéseken alapuló jogviták tekintetében a szerződéskötéskor hatályos jogszabályi rendelkezések az irányadóak. Ennek megfelelően a 2017. október 1. és 2018. október 1. között fennállt szerződés tekintetében a 2017. október 1-jén hatályos jogszabályi rendelkezéseket kell alkalmazni, míg a 2018. október 1-től 2019. október 1-ig fennálló szerződés tekintetében a 2018. október 1-jén hatályos jogszabályi rendelkezések az irányadóak. A Get. 2017. október 1-jén és 2018. október 1-jén is hatályos 28/A. § (6) bekezdése szerint a gázszolgáltatási szerződésből eredő polgári jogi igények 2 év alatt évülnek el, az elévülés a követelés esedékességének napján kezdődik. Ennek értelmében a felperes által érvényesített számlák vonatkozásában az elévülés 2018. november 16-án, illetve 2018. december 25-én elkezdődött.

[17] A felek egyező előadása szerint 2019. május 10-től 2020. november 10-ig volt folyamatban az az eljárás, amelyben a felperes az igényét megkísérelte érvényesíteni az alperessel szemben. A Ptk. 6:22. §-a és a 6:25. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárás csak akkor eredményezi az elévülés megszakítását, ha a bíróság érdemi határozatot hoz. A felek egyező előadása és a csatolt bírósági határozat alapján azonban az volt megállapítható, hogy a bíróság az eljárása során nem hozott érdemi határozatot, hanem az eljárást hivatalból megszüntette, amely nem eredményezte sem az elévülés nyugvását, sem az elévülés megszakadását. A kétéves elévülési időre tekintettel megállapította, hogy a felperes követelése 2020. november 16-án, illetve 2020. december 25-én elévült, ezért az a Ptk. 6:23. § (1) bekezdése értelmében bírósági úton nem érvényesíthető, ennél fogva a felperes keresetét elutasította.

[18] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte és az alperes kötelezését 34.021.612 forint, és ebből 18.472.657 forint után 2018. november 16-tól, 15.558.955 forint után 2018. december 25-től a kifizetés napjáig a mindenkorli jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő késedelmi kamat, valamint az első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az ítéltábla felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. § (1) és (3) bekezdés c) pontjára alapította.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő. Hangsúlyozta, hogy az alperes a 2019. szeptember 11-én kiküldött egyenlegközlő alapján a megadott határidőig nem nyilatkozott. Az egyenlegközlő levélben egyértelműen tájékoztatta az alperest arról, hogy amennyiben a megadott időpontig nem nyilatkozik, az egyenleget elfogadottnak tekinti. A 2018. december 31-ei állapot szerint az alperes tartozása 34.021.612 forint volt, az alperes viszont a tartozását ténylegesen nem vitatta, még akkor sem, ha

egyébként a 2019. május 11-én közjegyző előtt indult fizetési meghagyásos eljárásban ellentmondott.

[20] Az alperes a könyveiben a számlatartozást nyilvántartotta, mivel az alperes könyvvizsgálatát végző Kft. megkereste, és tájékoztatást kért a számla egyenlegéről. A könyvvizsgáló felhívásra a korábbival azonos tartalmú tájékoztatást adott, amelyet az alperes nem vitatott. Minderre figyelemmel az alperes a számlatartozást nem vitatta, tehát elismerte, valamint a 2019. és a 2020. üzleti évek főkönyvi kivonata is igazolja az alperesi tartozás fennállását. A felperesi követelések az alperesi elismerés alapján így nem évülhettek el, figyelemmel a Ptk. 6:25. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerinti elévülés megszakítására, amelynek következtében az elévülési idő újraindult. Rámutatott arra is, hogy az eljárás során az alperes nem a tartozást vitatta, hanem kizárólag a tartozás elévülését bizonyította.

[21] Megítélése szerint a felek a szerződést az új Ptk. hatálybalépését követően kötötték, ennél fogva a Ptké. 50. § (1) bekezdését nem lehet figyelembe venni, különösen nem az elévülés számításánál.

[22] Hangsúlyozta, hogy a szerződés kizárólag írásban jöhetett volna létre a Get. szerződéskötés idején hatályos rendelkezései alapján. Mivel írásba foglalt szerződés nem jött létre, így szerződés hiányában a jogviszonyra az általános szabályok vonatkoznak, amely alapján az elévülési idő 5 év. A tartozás elismerése is egy Ptk. szerinti fogalom, egyoldalú jognyilatkozat, ezért már egy önálló jogi aktus, amelyre a vonatkozó elévülési idő az általános szabályok szerinti 5 év.

[23] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 381. §-a alapján kérte, mert az elsőfokú bíróság az eljárása során megsértette a Pp. 237. § (1) bekezdését, mivel az anyagi pervezetése körében elmulasztotta a peres felek ellentmondó nyilatkozatainak tisztázása végett a felek tájékoztatását a rájuk eső bizonyítási teherről.

[24] Hangsúlyozta, hogy a felperes 2024. június 20-ai tárgyaláson a bíróság anyagi pervezetésére tekintettel pontosította szóban a keresetváltoztatását akként, hogy a keresettel érvényesíteni kívánt igény jogalapját a jogalap nélküli gazdagodás szabályaira alapította, mivel sem az alperes, sem a felperes nem tudta hitelt érdemlő módon bizonyítani azt, hogy a felek között szerződéses jogviszony állt fenn és azt sem, hogy a szerződés milyen tartalommal jött létre. Az alperes a bíróság felhívása ellenére sem csatolta a pályázat iratanyagát, amely alkalmas lett volna arra, hogy megállapítsák a szolgáltatás vételárát, hiszen a felek között az is vitatott volt, hogy amennyiben a szerződéses jogviszony fennáll, úgy milyen vételáron szolgáltatotta azt a felperes. A folytatólagos perfelvételi tárgyaláson az anyagi pervezetés hiányában a felperes a perfelvételi nyilatkozatát teljeskörűen nem tudta előadni, hibáit nem tudta kijavítani. A bíróság nem kísérelte meg az esetleges ellentmondásokat feloldani a

szerződéses jogviszony körében a vételár nagyságrendje, míg a szerződés nélküli jogviszony esetén a jogalap nélküli gazdagodás mértéke körében.

[25] Ugyancsak elmulasztotta a bíróság a felperes szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványának elbírálását. Mindezek körében a Pp. 275. § (1) bekezdésének, és a 276. § (5) és (4) bekezdésének sérelmére hivatkozott. Mivel a bíróság a szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványt nem bírálta el, azt nem is indokolta ítéletében, ezáltal a felperes szabad bizonyításhoz fűződő joga sérült. Álláspontja szerint tehát a Pp. 237. § (1) bekezdés szerinti anyagi pervezetés hiányossága mint eljárásjogi szabálysértés az ügy érdemére kihatott.

[26] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, valamint a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) és (5) bekezdése alapján.

[27] A felperesi fellebbezéssel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során a 2019. évi főkönyvi kivonat tartalmával összefüggő tényállítást nem tett. Ennek körében a Pp. 373. § (2) bekezdésére hivatkozott és hangsúlyozta, hogy ezen tényállítását hatályosan a fellebbezési eljárásban nem is teheti meg. Előadta, hogy a követelést soha nem ismerte el, ahogy azt már az írásbeli ellenkérelmében is kifejtette.

[28] Az elévülés körében hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott az elévülés megszakítására, az csupán a korábbi perré alakult fizetési meghagyásos eljárás kapcsán került szóba, amely a felperes mulasztása miatt érdemi határozathozatal nélkül zárult. Mindezt az elsőfokú bíróság részletesen indokolta az ítéletében.

[29] Helyesen tartalmazza az ítélet azt is, hogy a szerződéskötés idején hatályban volt Get. a szolgáltatási szerződésre írásbeli alakot nem ír elő (amelyre egyébként a felperes sem hivatkozott az elsőfokú eljárás során) és annak 28/A. § (6) bekezdése pedig az elévülési időt 2 évben rögzítette. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a felperes által érvényesített követelés elévülését.

[30] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelemmel összefüggésben hangsúlyozta, hogy a felperes a keresetét épp a törvényszék anyagi pervezetésére tekintettel pontosította és hivatkozott arra, hogy a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alapján érvényesíti a második számla tekintetében az igényét. Felhívta arra is a figyelmet, hogy a bíróság a 2024. június 20-ai tárgyaláson felhívta a felperest, hogy nyilatkozzon a 2018. októberi időszakra vonatkozó általa beszerzett gáz egységárára és arra, hogy a számlák alapján az áfa befizetése megtörtént-e, továbbá nyilatkozzon a forgalmi díj és

az MSZKSZ díj fogalma tárgyában. A felperes azonban a felhívásra perfelvételi nyilatkozatot nem terjesztett elő.

[31] Hangsúlyozta, hogy a felperes arra az esetre kérte igazságügyi szakértő kirendelését, ha a törvényszék a felperesnek a földgáz beszerzési árára vonatkozó nyilatkozatát nem fogadja el. Rámutatott arra, hogy a felperes által tett feltételes indítvány nem felel meg a Pp. 275. §-ának, ugyanakkor olyan bizonyításra irányul, amely nyilvánvalóan szükségtelen a jogvita elbírálása szempontjából, mivel az a követelés összecszerúségére vonatkozik, amelynek az elévülését a bíróság megállapította. Ennélfogva az elsőfokú bíróság helyesen járt el az indítvány mellőzése során. Megítélése szerint a törvényszék az eljárás során egyéb lényeges, illetve az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértést nem követett el.

[32] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[33] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helyes az abból levont jogi következtetése, döntésével a Fővárosi Ítéltábla egyetért.

[34] Az ítéltábla a fellebbezésben foglaltakból kiindulva elsődlegesen a felperes 2018 októberére vonatkozó követelése körében érvényesített jog (Ptk. 6:579. §) megalapozottságát vizsgálta, mivel az kihatással van a fellebbezésben támadott alperesi elévülési kifogás megítélésére. Ezzel összefüggésben alaptalanul hivatkozik a felperes fellebbezésében arra, hogy a földgázkereskedelmi szerződést a Get. szabályai szerint írásba kell foglalni – ahogyan arra az alperes is rámutatott fellebbezési ellenkérelmében. Ugyanis a Get. nem tartalmaz erre vonatkozó kifejezett jogszabályi előírást, ennek megfelelően a felperes ezen jogi álláspontját pontos jogszabályi hivatkozással – sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében – nem is támasztotta alá.

[35] Ekörben azonban jelentősége van annak, hogy az alperes elismerte a felperes által F/2 alatt csatolt és 2018. augusztus 16-án aláírt szerződéses tartalomnak megfelelő földgázkereskedelmi szerződés létrejöttét (alperes 17. számú előkészítő irata). Ez egyben annak megállapítását is jelenti, hogy a felek megállapodtak a földgázkereskedelmi szerződésnek – a Get. 28/A. § (2) bekezdésében felhívott 36. § (1) bekezdés a), d) – h), k), n), és p) pontjaiban rögzített – lényeges szerződési feltételeiben. Mindebből következően a felperesnek a Ptk. 6:579. §-ára, a jogalap nélküli gazdagodás szabályaira alapított elsődleges kereseti kérelme megalapozatlan, a jogvitát a felek jogviszonyára irányadó speciális szabályok szerint kell elbírálni.

[36] A fentiek értelmében a felek között 2018-ban létrejött földgázkereskedelmi szerződésből eredő követelés elévülésére a perbeli szerződés megkötésekor hatályban volt Get. 28. § (6) bekezdése az irányadó, amelynek értelmében a földgázkereskedő és a felhasználó közötti földgáz-kereskedelmi szerződésből eredő polgári jogi igények két év alatt

évülnek el. Annyiban helytálló a felperes fellebbezése, hogy a Ptké. 50. §-a a Ptk. hatálybalépésekor már fennálló kötelezések, és az azokat érintő, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre és megtett jognyilatkozatokra tartalmaz rendelkezéseket, abból a szerződések tekintetében a szerződéskötéskor hatályos jogszabályok alkalmazására nem lehet következtetni.

[37] Rámutat azonban az ítéltábla arra, hogy ugyan a Get. 28. § (6) bekezdését a 2018. évi XCIX. törvény 92. § 3. pontja 2018. december 19-i hatállyal módosította, majd a 2023. évi XXIX. törvény 4. § (14) bekezdése 2023. szeptember 1-vel hatályon kívül helyezte, ez azonban nem eredményezi azt, hogy a perbeli követelés a Ptk. 6:22.§ (1) bekezdésében rögzítettek szerint öt év alatt évül el. Ugyanis a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (2) bekezdése értelmében jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot. Ennek megfelelően a szerződéskötéskori felperesi igény elenyészéséhez való jog sem vonható el.

[38] Mindezek értelmében a felperes az igényét a szerződéskötéskor hatályban volt Get. 28. § (6) bekezdése értelmében – a 2018. november 16-i és 2018. december 25-i esedékességet figyelembe véve – 2020. november 16-ig, illetve 2020. december 25-ig érvényesíthette volna, azaz a felperesi követelés elévült – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is megállapította.

[39] Megalapozatlanul hivatkozik a felperes fellebbezésében a 2019. szeptember 11-i egyenlegközlőjére, továbbá az alperesi főkönyvekre és arra alapítottnak az elévülés megszakadására. Rámutat az ítéltábla, hogy a felperesnek a fellebbezésben előadott, a 2019. szeptember 11-i írásbeli felszólítással és a főkönyvekkel kapcsolatos állítása olyan tényállítás, amelyre a felperes az elsőfokú eljárás során – az észrevételében kifejtettekkel szemben – nem hivatkozott, ennél fogva a Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében – az alperesi fellebbezési ellenkérelemben foglaltaknak megfelelően – azokat nem lehet figyelembe venni. Ugyanakkor önmagában a fizetési felszólítás határidejének nem teljesítése, vagy a tartozás főkönyvben való rögzítése nem jelenti a követelés elismerését. A Ptk. 6:25. § (1) bekezdés a) pontjában szabályozott, a követelés elévülését megszakító, a tartozásra vonatkozó elismerésnek a kötelezett részéről a jogosult irányában kifejezettnek kell lennie, ami jelen esetben nem történt meg, ezért a felperes fellebbezési érvelése ekörben is súlytalan.

[40] A felperes másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben rámutat az ítéltábla arra, hogy a Pp. 369. § (4) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének, illetve eljárásának anyagi pervezetéssel összefüggő részét csak az anyagi jogi felülbírálat részeként vizsgálhatja és minősítheti (és ennek kapcsán, ennek keretein belül el kell végeznie a saját anyagi jogi álláspontja szerinti helyes anyagi pervezetést). Ez egyben annak megállapítását is eredményezi, hogy az anyagi pervezetés hibája a Pp. 381. §-a szerinti, eljárási szabálysértésen, azaz eljárásjogi felülbírálaton alapuló hatályon kívül helyezést nem alapozhatja meg. Ugyanakkor a fentiekben az ítéltábla az anyagi jogi felülbírálat körében – az elsőfokú bírósággal egyezően – kifejtette, hogy a felek között 2018. októbertől a

földgázkereskedelmi szerződés létrejött, ennek következtetésben a felek közötti jogviszony fennállása körében az anyagi pervezetés szükségessége – a fellebbezésben foglaltaktól eltérően – nem merült fel.

[41] A felperesi fellebbezés érvelésével szemben az elsőfokú bíróság a Pp. 276. § (5) bekezdésének megfelelően mellőzte a felperesi bizonyítást annak szükségtelensége okán, mivel a fentiek értelmében a felperes követelése elévült. Ennek megfelelően a Pp. 275. § (1) bekezdésének, és a 276. § (5) és (4) bekezdésének sérelme nem állapítható meg.

[42] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság eljárása a Pp. szabályainak megfelelt, az ítélet hatályon kívül helyezése iránti másodlagos fellebbezési kérelem megalapozatlan.

[43] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdésének megfelelően köteles megfizetni a pernyertes alperes másodfokú perköltségét, és az illetékeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket figyelemmel a Pp. 101. § (1) bekezdésére és a 102. § (1) bekezdésében foglaltakra is. Az alperes másodfokú perköltségének mértékét az ítéltábla az Ükr. 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg 300.000 forint + áfában, összesen 381.000 forint mérsékelt összegben, mivel a másodfokú eljárás kisebb munkaterhére is tekintettel ezt látta arányban állónak az alperesi képviselő által végzett munkával.

[45] Az illeték megfizetésére való felhívás a 2023. január 1-től hatályos illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.). 78. § (4) bekezdésén és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésén alapul. Tájékoztatja az ítéltábla az felperest, hogy az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2025. február 20.

Dr. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: